

Výňatek z knihy

KASINA

Svět napětí a zábavy

Vydalo Nakladatelství Olympia, a.s.
SAZKA - OLYMPIA 2002
Edice Sazka
autor Ivo Kasal

JUDr. Ivo Kasal

Ontario - Kanada

Hazard v krásné přírodě (šedesátépaté pokračování)

Casino Rama

Kanada podobně jako Spojené státy americké usoudila, že nejněsnější cestou pomoci původním obyvatelům je cesta nejméně nákladná, v níž si lidé pomohou zcela sami, aniž by k nim ze státního rozpočtu směřoval byt' jediný dolar navíc. A tak umožnila provozování hazardních her svým indiánským kmenům v kasinových resortech. Mezi nimi proslulo Casino Rama na území Chippewa of Mnjikaning, lidu proslaveného vyspělou kulturou. O proslulosti kasina nemusí rozhodovat výše výhry nebo prohry, nejvyšší počet automatů či stolů ani místo pobytu celebrit, ale i architektonické či výtvarné projevy jeho vlastníků či historie místa, kde se nachází.

Zatímco k Niagarským vodopádům vede cesta na jih od Toronta, do kasina Rama směřuje silnice č. 11 na sever, do překrásné přírodní scenérie lesů, řek a jezer. A právě zde, nedaleko města Orillio, se nacházejí jezera Couchiching a Mnjikaning. Před několika tisíci lety, v době velké indiánské migrace, sem podle pověstí přišli „z ostrova obklopeného slanou vodou“ Odžibvejové. Ve vnitrozemí hledali nový domov, který jim určila věštba. Slibovala místo s velkou vodní plochou, z níž získají dostatek potravy. Po tisíce let tak cestovali kolem dnešních Velkých jezer a přežívali, jak se dalo. Rody se vydělovaly, samostatně osídlovaly určitá území, přátelily se i mezi sebou bojovaly.

Protože ryby se ve velkých jezerech daly jen obtížně lovit do sítí, zhruba v době staveb velkých egyptských pyramid v Gize, tedy asi před pěti tisíci lety, osekali tito prapůvodní obyvatelé velké stromy, aby získali dostatečně velké dřevěné kůly, jež zaráželi do břehů a dna a vytvořili tak kanál mezi jezery Simcoe a Couchiching. Mezi kůly vetkali křoví a zasadili odolnou vegetaci, čímž vybudovali komplex rezervoárů vedoucích ryby do mělkých míst, kde je bylo možné snadno nabodnout na kopí nebo chytat přímo do rukou a jako „živé konzervy“ uchovat pro další použití. Tyto jezy a vodní stavby se staly neobyčejně důmyslným a výkonným způsobem zajišťování stravy a naplněním věštby. Dřevěné jezy nemají v celé Kanadě obdoby, podobné, ale kamenné však lze vidět v Britské Kolumbii, v severozápadním Pacifiku, na Aljašce a na severu Kanady. Pro jejich soustavu Odžibvejové užívali slovo „mnjikaning“, jež se později vztahovalo pouze k rybím jezům u Narrows mezi jezery Simcoe a Couchiching, kde však již dostalo širší význam. Zde již nešlo jenom o rybaření, ale též o tradiční indiánské setkání, uzavíraly se tu politické dohody a obchody, předávaly se důležité informace, směňovalo zboží, vyprávěly se báchorky a zpívaly náboženské písně. Podle ústního podání byli lidé Mnjikaning či Čipevajové léčitelé a ranhojiči a jejich velké zásoby jídla související z uměním stavět hráze vzbuzovaly úctu a respekt ostatních. Kočovní krev v nich

zůstala, na svá území se však z teritoria sahajícího od jezera Simcoe k jezeru Hurónskému vraceli pro zásoby. Kolem roku 1690 se na ně obrátili spřátelení Huroni s žádostí o dodržení dohod a pomoc v boji proti Irokézům, aby společnými silami udrželi stará území. Na počátku 19. století se Čipevajové od jezer Simcoe a Hurónského rozdělili do tří skupin se třemi dědičnými náčelníky (Snake - Georgina Island v jezeru Simcoe, Aisance - poblíž Coldwateru a Beausoleil Islandu a Yellowhead - Atheryly Narrows v Mnjikaningu).

V roce 1830 se pokusil guvernér sir John Colbourne zlomit kočovnou povahu Čipevajů vytvořením zvláštního území o rozloze 3920 hektarů. Ještě dalších šest let Yellowhead vzdoroval, ale obrovskému tlaku evropských přistěhovalců neodolal a musel se z Narrows odstěhovat. Nové území si v době velké série dohod o prodeji a postoupení země v letech 1836-56 jeho skupina dokonce musela zakoupit. Bylo to 1120 hektarů východního pobřeží Lake Couchiching, kde vznikla komunita Rama (přistěhovalci později zvaná Ramara).

Prvních pět let obyvatelé Ramy jen čistili 120 hektarů a stavěli domy, chlévy a stáje. Přitom se potýkali s problémy, jež jim kazily jejich zemědělské snahy - s chudou půdou, nedostatkem techniky a finančních prostředků. Proto se část z nich znovu a znovu vracela k lovu zvěře, chytání ryb a vázání košíků. Ve druhé polovině 19. století se již obyvatelům obce Rama začalo dařit a své příjmy doplňovali prodejem přebytků novým osadníkům, pro něž pracovali i jako průvodci při lovu a rybolovu, také jim prodává stavební dříví, jež ve svých lesích těžili

Jejich přátelský přístup, pracovitost a vynalézavost stály na začátku úspěchů. Již v r. 1856 postavili v Ramě dřevěný kostel, a když jej po osmi letech zničilo tornádo, postavili kostel znovu. V roce 1900 v Ramě vznikl pozoruhodný dechový soubor (Rama Silver Nightingales Brass Band), který vystupoval na mnoha indiánských setkáních a soutěžích. Ve své době byl nejproslavenějším hudebním tělesem širokého okolí. První školu tu otevřeli v r. 1913 a první Společenský dům v r. 1923. Snaživí indiáni nepřestávali hledat zdroje příjmů a ekonomického zabezpečení a velmi jim imponoval zájem přistěhovalců i náhodných turistů

Kasino v průčelí zdobí tzv. Art Wall s obrovskými malbami alegorických výjevů z dějin Čipevajů a jejich sedmi rodů, jež musely spolupracovat, aby přežily. Motivy z Art Wall připomínají příběhy, legendy a duch Mnjikaning First Nation. Největší umělecký projekt regionu (jen tato výzdoba stála milion kanadských dolarů) však návštěvníci směji obdivovat pouze pohledem, fotografovat nelze

o jejich zemi. Rychle pochopili, že právě péče o příchozí by se mohla stát zdrojem trvalé obživy. Od roku 1960 proto třetina z nich trvale žije na území Port Carlingu, kde se věnuje profesionálním turistickým službám. Výsledkem jejich snažení a podnikatelského ducha se již v r. 1960 stala přírodní rezervace Black River Wilderness Park, k níž po deseti letech přibyl

komplex Ojibway Bay Marina a za dalších deset let i průmyslové centrum. Následovalo vylepšení podmínek zavedením vodovodu a zlepšením dalších turisticky žádaných služeb. Chippewas of Mnjikaning First Nation se prosadili jako hrdí a progresivní podnikatelé. Rama a její obyvatelé si stále víc a více uvědomovali své historické kořeny. Při příležitosti 150. výročí vzniku kmene v roce 1986 si na ně slavnostně vzpomněli. Bubnovalo se, vyprávěly se národní legendy a obnovovaly zvyky spojující současné obyvatele s jejich dávnou minulostí. V r. 1993 uctila původní obyvatele i vláda Ontaria, která umožnila oživit původní historický název oblasti Mnjikaning. Obchodní duch představitelů místní komunity se projevil i v následujících letech. Od nápadu, že další zdroj finančních prostředků by se mohl získat zprovozněním vlastního indiánského kasina, nebylo k realizaci daleko. Kasino Rama zpřístupněné veřejnosti v červenci 1996 se stalo prvním indiánským kasinem v Ontariu. Na celkem 7000 m² plochy je 2000 výherních automatů a 100 živých her, vše doplněno restauracemi a bary. Příjmy z činnosti se dělí mezi Ontario Lottery and Gaming Corporation a indiány, na podpora jejich programů. Hned vedle kasina vznikl i multizábavní podnik s 5000 místy, jež přivítal první návštěvníky v létě 2001. Následovala výstavba čtyřhvězdičkového hotelu se 300 pokoji a zázemím, kde se počítá s pořádáním výstav, konferencí, sportovních podniků a koncertů.

(pokračování příště)

